

XXXVII.

Forflag til Lov

om

Tillæg til Lovene af 9de April 1851 og 20de November
1876 om Invalidforsørgelse m. m.

(Som vedtaget af Folkethinget ved 3die Behandling den 9de Februar 1889.*)

§ 1.

Ret til at indtræde eller gjenindtræde i Nydelse af Invalidforsørgelse eller til at flyttes op i en høiere Invalidafdeling i Henhold til den gjældende Lovgivning er betinget af, at den Paagjældende til vedkommende administrative Myndighed indgiver skriftligt Andragende, ledsaget af skematiske Oplysninger, hvortil Skemaer erholdes hos Politimestrene (i Kjøbenhavn hos Bestyrelsen for de militære Underklassers Pensionering og for Invalidforsørgelsen).

§ 2.

Erkjendes Ansøgeren for berettiget til den begjærede Forsørgelse som Invalid, tilstaaes saadan Forsørgelse fra den 1ste i den paa Andragendets Indgivelse følgende Maaned at regne. Dog kan Finanzministeren, naar han finder, at Omstændighederne tale derfor, tilstaa Forsørgelser for indtil 1 Aar tilbage fra Andragendets Indgivelse og — forsaavidt et tidligere Andragende er afflaaet — endog for længere Tid tilbage, dog i intet Tilfælde for længere Tid end fra det første Andragendes Indgivelse at regne. Med samme Begrændsning kan Finanzministeren, naar Omstændighederne tale derfor, tilstaa allerede anerkjendte Invaliders Efterbetaling af Invalidforsørgelse.

§ 3.

Ansæs Ansøgeren ikke for berettiget til den begjærede Forsørgelse som Invalid, maa han, saafremt han ønsker ved Domstolene at se sig kjendt berettiget til saadan Forsørgelse, paaståevne Sagen inden 12 Maaneder efter, at Udfslag paa hans senest indgivne Andragende er ham meddelt, og derefter behørig forfølge Sagen.

*) Jfr. Tillæg A. Sp. 2621 fg.; Tillæg B. Sp. 263 fg.; Tidenden: Sp. 1086—87 Fremstættelsen, Sp. 1232 fg. første Behandling, Sp. 3410 fg. anden Behandling.